

Su Samurunun Yağmurluğu

Çınar BİBER

Su Samurunun Yağmurluğu

Çınar BİBER

Bir zamanlar, nehrin kıvrıldığı bir yerde, Ollie adında neşeli bir su samuru yaşarmış. Önünde kocaman bir cebi olan turkuaz bir önlük giyer, boynunda da sarı bir mezura taşımış. Ollie icat yapmayı çok severmiş. Sıcak kahverengi tüyleri ve krem rengi karnı hep ip ve kumaş parçalarıyla kaplı olurmuş. Her sabah küçük atölyesini açar, fikirlerin suyun üstündeki yapraklar gibi gelip geçmesini beklermiş.

Çok uzakta değil, içi boş bir kütüğün altında Millie adında minik bir fare yaşarmış. Yumuşak gri tüyleri, pembe kulak içleri ve küçük kırmızı bir atkısı varmış. Mavi çantasında maceraları için atıştırmalıklar taşırmış. Millie dışarıda oynamayı çok severmiş. Ama bir gün kara bulutlar gelmiş ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağmaya başlamış. Millie kapısının önünden bakıp iç çekmiş. 'Keşke yağmurda oynayabilsem,' demiş.

Ollie, Millie'nin üzgün baktığını görüp yüzerek yanına gelmiş. 'Üzülme, Millie!' demiş. 'Sana bir yağmurluk yapacağım. Su geçirmez bir tane!' Millie'nin gözleri parlamış. 'Gerçekten mi?' diye ciyaklamış. 'Bu harika olurdu!' Ollie mezurayı çıkarıp gülümsemiş. 'Bir şeyler yapmakta çok iyiyimdir,' demiş. 'Sen sadece bekle!' Ve sevinçle zıplayarak atölyesine dönmüş.

Ollie bütün öğleden sonra çalışmış. Kesmiş, dikmiş ve neşeli bir şarkı mırıldanmış. Sonunda ilk yağmurluğunu havaya kaldırmış. Mavi, parlak ve çok ama çok büyükmüş. 'Mükemmel!' demiş. Onu Millie'nin kütüğüne götürmüş. Ama Millie giymeye çalışınca kollar patilerinin üstüne sarkmış, başlık da gözlerinin üstüne kapanmış. 'Göremiyorum!' diye kıkırdamış. 'Ve hareket de edemiyorum!' Yağmurluk çok büyükmüş.

Ollie başını kaşımış. 'Üzülme,' demiş. 'Daha küçüğünü yaparım.' Atölyesine dönüp kesmiş ve dikmiş. Bu sefer minicik sarı bir yağmurluk yapmış. 'Bu olacak!' demiş. Ama Millie giymeye çalışınca tek patini bile içine sokamamış. 'Çok küçük,' demiş nazıkçe. 'Hiç giyemiyorum.' Ollie kaşlarını çatmış. Yağmurluk yapmak düşündüğünden daha zormuş.

Ollie pes etmemiş. 'Başka bir fikrim var!' demiş. Kocaman sıçratmalı kanatları ve uzun, salınan kuyruğu olan bir yağmurluk yapmış. 'Bu ekstra su geçirmez,' demiş. 'Seni kuru ve sıçratmalı tutacak!' Ama Millie giyince kanatlar yüzüne çarpmış, kuyruk da her su birikintisinde sürüklenmiş. 'Çok sıçratmalı,' demiş. 'Onsuz daha da ıslanıyorum!' Ollie iç çekmiş. Bu çok zormuş.

Millie, Ollie'nin üzgün yüzüne bakmış. Onun duygularını incitmek istememiş. 'Ollie,' demiş yumuşak bir sesle, 'bana yağmurluklar yapman çok nazikçe. Ama belki sana gerçekten neye ihtiyacım olduğunu söyleyebilirim.' Ollie bir mantarın üstüne oturmuş. 'Evet, lütfen,' demiş. 'Yardım etmek istiyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum.' Millie gülümsemiş. 'Hadi birlikte düşünelim.'

Millie gözlerini kapatıp düşünmüş. 'Bir yağmurluk hafif olmalı,' demiş. 'Koşup zıplayabileyim diye.' Minik pembe ayaklarını kıpırdatmış. 'Yumuşak ve rahat olmalı,' diye devam etmiş. 'Ve kulaklarımı örtmeli ama gözlerimi örtmemeli.' Küçük burnuna dokunmuş. 'Ve çok büyük ya da çok küçük olmamalı.' Ollie başını sallamış ve her şeyi yazmış.

Ollie sarı mezurayı çıkarmış. 'Hadi seni doğru dürüst ölçelim,' demiş. Millie'nin patilerini, kulaklarını ve minik omuzlarını ölçmüş. 'Şimdi anladım,' demiş. 'Bir yağmurluk tam olmalı.' Millie, mezuraya bıyıkları gıdıklanınca kıkırdamış. 'Ve su geçirmez olmalı,' diye hatırlatmış. 'Ama çok sıçratmalı değil.' Ollie gülmüş. 'Anlaşıldı!'

Atölyede Ollie ve Millie yan yana çalışmışlar. Ollie yumuşak, hafif bir kumaş kesmiş. Millie parlak yeşil bir renk seçmiş. 'Bu bir pelerin olacak,' demiş Ollie. 'Kulaklarını örtecek ve seni kuru tutacak, ama gözlerin serbest kalacak.' Millie, Ollie dikerken kumaşı tutmuş. Minik bir başlık ve çenenin altına bir düğme eklemişler. Yavaş yavaş tam olması gerektiği gibi görünmeye başlamış.

Sonunda Ollie bitmiş pelerini havaya kaldırmış. Yeşil ve parlakmış, yumuşak bir başlığı ve küçük bir düğmesi varmış. 'Hadi dene!' demiş. Millie pelerini başından geçirmiş. Tüy kadar hafifmiş. Başlık kulaklarını örtmüştü ama gözlerini örtmemiş. Pelerin, takılmadan patilerinin etrafında salınmış. 'Mükemmel!' diye ciyaklamış. 'Hareket edebiliyorum ve görebiliyorum!' Ollie gururla parlamış.

Millie dışarı koşup bir su birikintisine atlamış. Su pelerinin den sekıp yuvarlanmış. 'Su geçirmiyor!' diye sevinçle bağırması. Etrafında dönüp yağmurda dans etmiş. Ollie kapının önünden izlemiş, sarı mezurayı hâlâ boynundaymış. 'Harika görünüyorsun!' demiş. Millie gülmüş. 'Teşekkürler, Ollie! Sen gelmiş geçmiş en iyi yağmurluk yapımcısısın!'

Ama Millie yalnız oynamak istememiş. 'Dışarı gel, Ollie!' diye seslenmiş. 'Yağmur çok eğlenceli!' Ollie tereddüt etmiş. 'Benim yağmurluğum yok,' demiş. Millie sırtmış. 'O zaman sana da bir tane yapalım!' Böylece atölyeye dönüp Ollie için büyük, turkuaz bir pelerin tasarlamışlar. Önlüğüyle uyumlu olmuş. Kısa süre sonra iki arkadaş da yağmurda sıçramaya başlamış, kuru ve mutlu bir şekilde.

O günden sonra yağmurlu günler en güzel günler olmuş. Millie küçük yeşil pelerinini giyip mavi çantasında atıştırmalıklar taşımış. Ollie büyük turkuaz pelerinini giyip aletlerini cebinde taşımış. Su birikintilerine atlamış, dilleriyle yağmur damlaları yakalamışlar. 'Hazırlıklı olunca yağmur harika,' demiş Ollie. Millie başını sallamış. 'Ve paylaşacak bir arkadaşın olunca.'

Ollie o gün önemli bir şey öğrenmiş. Bir arkadaşına yardım etmek sadece bir şeyler yapmak değilmiş. Dinlemek ve arkadaşının gerçekten neye ihtiyacı olduğunu anlamakmış. Millie'nin büyük bir yağmurluğa ya da sıçratmalı bir yağmurluğa ihtiyacı yokmuş. Ona hafif, rahat ve tam kendine uygun bir tane gerekiyormuş. Ve Ollie dinlediği için Millie yağmurlu günlerde dışarıda oynayabilmiş. Bu, Ollie'yi hiçbir icadın yapamadığı kadar mutlu etmiş.

Yani bir gün yeşil pelerinli minik bir fare ve turkuaz pelerinli bir su samuru görürseniz, yağmurda sıçrayıp dururlarken, bilin ki onlar birbirini anlayan arkadaşlardır. Ollie hâlâ atölyesinde icatlar yapar, Millie de hâlâ onları denemesine yardım eder. Ama artık her zaman önce 'Gerçekten neye ihtiyacın var?' diye sorarlar. Ve derler ki, bir arkadaşına yardım etmenin en iyi yolu budur.